

גשר בין העולמות

אמר רבי נחמן מברסלב:
כל העולם כולו גשר צר מאוד,
והעיקר שלא יתפחד כלל.

למה רבי נחמן אמר גשר צר מאוד...?
למה לא כביש? למה לא דרך? למה לא
שביל?

נשל הנחש/מאיר אריאל

שוב אני מוצץ גבעול
תחת גשר מט ליפול
כשמעלי העגלות בתנועה מתמדת
שוב אני מתחיל לשאול
מה לרצות מה לאכול
כשהנמלה העניינית אותי מודדת.

האם אדובר כאנוחה רגשית או תהליך אתמול?
האם הגלר מספק הגנה כלכלית תחתיו?

אחת לאיזה זמן מוגבל
אני נשמת אביון ודל
ממירוץ הכרכרה המשתקשקת
נפלט משצף מעגל
וכמו שוקע תחת גל
כשההמולה הסחרחורה אט מתרחקת.

ואבא תמיד אומר

תעזבהו יום יעזבך יומיים

העגלה נוסעת אין עצור.
קפצת ממנה היום
חלפו שנתיים

והנה נשאת מאחור.

אז איזה תהליך בלתי ניתן לצירה רואי האכז?

צולל חופשי ללא מצנח,
לכל הכיוונים נפתח,
והתשוקה לכל כיוון אותי הורסת,
כך שבינתיים אני נח,
כך כמו שאני מונח
כשהתאוצה שמעלי שוב ושוב דורסת.

עני ורש ומרושרש,

מביט בנשל הנחש.

לו רק יכולתי גם אני כך להגיח.

בהשילי בלי כל חשש,

תרבות של עור אשר יבש,

וכמו חדש למחוז חפצי אגיע.

אכן הוא רוצה להגיע? האם הוא ייאחז אלוט אז

הגלר כדי למלא את רצונו?

אך אבא בשם אומרו

"תעזבהו יום יעזבך יומיים"

העגלה נוסעת אין עצור

לא קפצת עליה היום

חלפו חודשיים

והנה נשאת מאחור.

וגם היתה לי בחורה
קצת פראית קצת לא ברורה.
אך לא הגיע לה שאשתגע -
אז במכונית שכורה
הרסתי לה את הצורה
ועכשיו אני מתגעגע.

ולך תצא מזה עכשיו,
איך תצא מזה עכשיו,
מוצץ גבעול מתחת איזה גשר
מי צריך אותך עכשיו?
מי בכלל זוכר אותך עכשיו?
לך תתחיל למצוא שוב את הקשר.

ואבא חוזר ואומר:

"תעזבהו יום יעזבך יומיים"

העגלה נוסעת אין עצור

קפצת ממנה היום

חלפו שתיים

והנה נשאת מאחור.

האם האב נמצא עם כנו תחת הגלר? אז

העגלה?

האם כל אחד מהם חי אז קצה אחר? האם

הגלר מחבר ביניהם?

הביטוי המקורי הוא **יום תעזבני ימים**

אעזבך, ומקורו בתלמוד הירושלמי (ברכות יד

ד). רבי שמעון בן לקיש מצטט את הביטוי הזה

מתוך המדרש "מגילת חסידים", ומפרש שאם אתה

עוזב משהו ומתרחק ממנו, אל לך לצפות שישאר

במקומו ויחכה לך: ההתרחקות תהיה גם מצידו,

והחזרה אחר כך תהייה קשה כפליים. האם

אם מסכימים עם בן-אקיש?

האם קרה לכם שצריכתם לאגר פרידה

ואינכם שהמרחק שנצרי קשה אישור?

האם יש דרך אמצע באיזון מרחק הולך

ואז?

איזו פרידה מנסה האב אמנם? האם הבן

קופץ על העגלה בסופו של דבר?

על פי המשנה "המביא דבר בשם אומרו

מביא גאולה לעולם" (אבות ו) אמה מציינים

שוב ושוב "אבא בשם אומרו? האם זה

מפיק את טענת האב או מגיש אותה?

האם אחיזת האב גורמת להגשמה של

גאולה אצל הבן?

עיון היטב בפסוק הגורר: כמה משנה

המסר של האב? שימו לב למידה

הפסוק...מה קורה בין האב לבן אצבעתם?

רוברט קלינה (מעצב שטרות האירו

החדשים)בחר בשערים, דלתות וחלונות פתוחים

לצד הקדמי של השטרות - כסמל לעתיד.

בצד האחורי בנה גשרים, מטאפורה שאמורה

לייצג את אירופה המאוחדת על הקשרים

שנטווים בה.

האם עם בעיניכם גשר מסול קשר?

מערב לגשרים יש על השטר מפה, ודגל. נסו

לדבר את מידת הקשר של כל אחד מן הסמלים.

האם המשורר גיג הגשר יש שהגשר קושר

אולי למקום אחר? כיצד הוא היה מצויר את

הגשר על השטר?

הגו וערכו: צוות מחוזות ירושלים ומנח"י: יפה בן-דוד רפרנטית,

רוי טל מונצז, עדנה בן בשט ויעל גרוס רוזן-מדריכות

משלי פרק ו (ו) לך אל נמלה עצל ראה
דרכיה וחכם:

(ז) אשר אין לה קצין שטר ומשל:

(ח) תכין בקיץ לחמה אגרה בקציר

מאכלה:

(ט) עד מתי עצל תשכב מתי תקום

משנתך:

(י) מעט שנות מעט תנומות מעט חבק

ימים לשקב:

(יא) וקא כמהלך ראשך ומחסרך פאיש

מגן: פ

משלי פרק ל כד ארבעה הם קטני ארץ

והמה חכמים מחכמים:

(כה) הנמלים עם לא עז ויכינו בקיץ

לחמם:

הנמלה מודדת...אם מה?

גשמו על מל הנמלה והצרכי:

האם המשורר הוא הצרכי?

אילו גבולות נוספות מייחס ספר

משלי לנמלה? איזו מהן מעריך

הבאר גיג הגשר?

"עגלה מלאה ועגלה ריקה

נפגשות על גשר. כלום לא דין

הוא שתפנה העגלה הריקה

את המקום לעגלה המלאה?"*

דברי החזון איש לבן גוריון

*מביאנו הגאון הס עגלה ריקה,

והדגים - עגלה שמוסה בגורם

ומצוה

"בקפיטליזם: לעשיר ולעני הזכות

לישון תחת הגשר, אולם משום מה

רק העני מממש זכות זו". אנטול.פרנס

מה המשמעות של גיג הגשר

מביא המשורר?

האם הוא עני שנאלץ להיות שם?

גשר מט לנפוך

סוף הצרכים של מלך

- צרכים גופניים. אלה הם הצרכים הגדולים
הסיסיים כמו מזון, מחסה וסיפוק מיני.
- צורך בהטחון. הגנה וגד סכנה ואיומים
מהסביבה או מאנשים.
- צרכים חברתיים. צורך באהבה, חיבה
ותחושת השתייכות.
- צורך בכבוד. שאיפה לכבוד-עצמי ולזיטה
טובה של אחרים.
- צורך בהגשמה-עצמית. הצורך בהפקת
סיפוק מעבודה; התחושה שלעבודה יש ערך
מסוים בעולם.

תיאוריה של הפסיכולוג אברהם מסלו
שמתמקדת בזיהוי צרכיו הבסיסיים של האדם
ובסדר החשיבות שלהם. האבחנות של מסלו
כוללות את הסברה שאנשים מחפשים את
סיפוקם ברצף המובא למעלה, כלומר שהצרכים
הגופניים מתמלאים ראשונים, ואז, לאחר
מילויים, הרמה הבאה נעשית ראשונה במעלה,
וכך הלאה לאורך הסולם

עיון היטב בבית הראשון: היכן הייתם
מאקמים את המשורי בבית זה?
האם הוא מקדים בסוף
הצרכים בהמשך השיר?

המוח הוא כמו מצנח

-עובד טוב רק כשהוא

פתוח. "ג'ימס דיואר

מה הכוונה במח פתוח?
מה קורה בצנחה לא מצמח?
מה קורה אצרכי?מה יכול
אצרכי או את הנפילה?

כאשר יצא מבטן אמו ערום
ישוב ללכת כשכבא ומאומה
לא ישא בעמלו שילך
בידו: קהלת ה' 14
על פי קהלת אדם נולד ומת לא
שום דבר שהוא יכול לקחת
איתו...האם האדם משאיר איתו
נש?
האם מאיר אריאל מתאר סיפור
של מי שחי על פי דברי קהלת?

נשל הנחש/מאיר אריאל

שוב אני מוצץ גבעול
תחת גשר מט ליפול
כשמעלי העגלות בתנועה מתמדת
שוב אני מתחיל לשאול
מה לרצות מה לאכול
כשהנמלה העניינית אותי מודדת.
האם הדובר פצי או פאסיבי (נייח)?
אחת לאיזה זמן מוגבל
אני נשמט אביון ודל
ממירוץ הכרכרה המשתקשקת
נפלט משצף מעגל
וכמו שוקע תחת גל
כשההמולה הסחרחרה אט מתרחקת.
האם הכחירה לא להלתח באירוף היא חיונית או לילית
כאיניכס? האם האלור כוחר או נמצא מחוץ לאירוף
כאקרה?

ואבא תמיד אומר
תעזבהו יום יעזבך יומיים
העגלה נוסעת אין עצור.
קפצת ממנה היום
חלפו שנתיים
והנה נשארתי מאחור.

צולל חופשי ללא מצנח,
לכל הכיוונים נפתח,
והתשוקה לכל כיוון אותי הורסת,
כך שבינתיים אני נח,
כך כמו שאני מונח
כשהתאוצה שמעלי שוב ושוב דורסת.

מה גורם להרס שהוא מתאר?
איזה סגנון התאובדות הוא מציג?
עני ורש ומרושרש,
מביט בנשל הנחש.
לו רק יכולתי גם אני כך להגיה.

בהשילי בלי כל חשש,
תרבות של עור אשר יבש,
נסו להסביר את האלף
וכמו חדש למחוז חפצי אגיע.

מה נובע הרלוף? מתי אני ורל הוא מרולר?
יזו רק יכולתי...? איזו תכונה לא הנחל קוסמת או באיחוד?
אך אבא בשם אומרו
"תעזבהו יום יעזבך יומיים" -

העגלה נוסעת אין עצור
לא קפצת עליה היום
חלפו חודשיים
והנה נשארתי מאחור.

מתי "הילסור מאחורי" זו החמצה ומתי זו הפצננות?
האם קרה אכס לבחרתם להילסור מאחורי?

וגם היתה לי בחורה
קצת פראית קצת לא ברורה.
אך לא הגיע לה שאשתגע -
אז במכונית שכורה
הרסתי לה את הצורה
ועכשיו אני מתגעגע.

כמה שונה הכית הלה, לשונית, מבתי השיר האחרים?
איזו רמזים מלכר יש בכית הלה?מה נובע המלכר?
ולך תצא מזה עכשיו,
איך תצא מזה עכשיו,
מוצץ גבעול מתחת איזה גשר
מי צריך אותך עכשיו?
מי בכלל זוכר אותך עכשיו?

לך תתחיל למצוא שוב את הקשר. עם מי?
כתבו לדובר מכתב בו אתם מתייחסים לאלמות שהוא
מלאה.

ואבא חוזר ואומר:
"תעזבהו יום יעזבך יומיים"
העגלה נוסעת אין עצור
קפצת ממנה היום
חלפו שעתיים
והנה נשארתי מאחור.
על מי מולות האחריות לא י"הילסור מאחורי?"

"התנשלות": שכבת העור נפרדת לאט לאט
מעל עורו של הנחש, אך עדיין נותרת במקומה,
מכסה ומגינה על האפידרמיס החדש המסיים
את התהוותו. ימים אחדים לפני ההתנשלות
רואים את הנוזל הנסיובי דרך משקפי העניים
הדסקיות השקופות, אשר גם הן נפרדו מעל
המשקפיים החדשים. צבע העיניים אז כחלחל
עכור. עייני הנחש יהיו עכורות במשך יומיים או
שלושה לפני ההתנשלות, בזמן זה הנחש
כמעט עיוור ובתום תופעה זו הנסיוב מתבהר.
אצל הנחשים עור הנשל מתקלף כחטיבה אחת
לא כן אצל זוחלים אחרים שיש להם תוספות
(גפיים ועוד) שבגללן הוא מתקלף חתיכה אחר
חתיכה

מה הוא רואה כשהוא מביט בנל הנחש?
האם האורון למאכין את תהליך ההתנשלות
קורה גם לדובר כליר?
המילה מליח, מתארת הרכה פאזיס את
תהליך הלידה של תינוק...האם יש קשר בין
התנשלות ללידה?

צנח לו זלזל/ח.נ.ביאליק

צנח לו זלזל על-גדר וינם -

כ"ה נשן אנכי:

נשל הפרי - ומה-לי ולגזעי,

ומה-לי ולשוכי?

נשל הפרי, הפרח קבר נשכח -

שךדו העלים -

יגזו יום אחד הסער - ונפלו

ארצה חללים.

אחר - ונמשכו לילות הזנעה,

לא מנוחה ושנת לי,

בדד אתחבט פאפל נארכץ

ראשי אל-פתלי.

ישוב יפרח אביב, ואנכי לבדי

על-גזעי אתלה -

שרביט קרח, לא ציץ לו נפרח,

לא-פרי ולא-עלה. אלול, תרע"א.

מצאא דמיון בין הציצי לדובר?

איזה משפט מן השיר הכי

מתאים לתאר את האיש הלא נח

השיר?

האם גולרס של השניים דומה?

נסו להוכיח את דבריכם?>